

Paitsi yhteisten alueiden omistusyysiköt ja osakasluettelot, maanmittausteknisiä ongelmia alueella aiheuttavat myös rajapyykit, joiden havaittavuus rantakallioilla on todella huono. Tosin vuonna 1937 lopetetun vesipiirirajankäynnin pyykki löytyvät maastosta helpohkosti. Lisäksi alueella on ns. tarkkamittauspisteitä vähän, eikä 1990-luvun alussa numeerista rekisterikarttaa (NKRK) varten tehty rajapyykkien signalointikaan onnistunut erityisen hyvin huhtikuisen kelirikon takia.

Saaristoon muodostettujen satojen saaritulojen hyväksi ei ole perustettu rasitteina kulkuyhteyksiä mantereelle eikä venepaikkoja. Tämä on ongelmalista, koska kysymyksessä on kuitenkin laaja ja nykyisin arvokas sekä tavoiteltu loma-asutus- ja virkistysalue noin 30–40 km:n päässä Helsingistä. Venepaikkojen järjestäminen täyteen rakennetulta mantereen rannikolta kaikille saarituloille on vaikeaa, ja se edellyttääkin ongelman ratkaisemista yhteiskunnan toimesta tavalla tai toisella, esimerkiksi yleiskaavoituksella.

© ANTERO AALTONEN

Kirjoittaja on toiminut toimitusinsinöörinä Inkoossa ja on tällä hetkellä maa-asioiden esittelijänä korkeimmassa oikeudessa. Sähköposti: markku.markkula@om.fi.

LÄHTEITÄ

- Brenner, Alf (1936): Ingå, Degerby, Fagervik, I–II – en västnyländsk bygdekrönika.
 Haataja, Kyösti (1949): Maanjaot ja talojärjestelmä.
 Holm, Evert E.: Något om de s.k. "allmänningsholmarne i Ingo sockn". Kirjoitus Maanmittausinsinööri-lehdessä 3–4/1958.
 Selén, Lena (1996): Degerby 1944–1956–1996. Utarrenderingen av Porkalaområdet och dess följder – sedda ur Degerbybornas perspektiv.

Teksti:

Pekka Lehtonen

Kuvat:

Antero Aaltonen

MIL 110 vuotta

Vuosijuhlaan osallistui 110 liiton jäsentä seuralaisineen.

Suomen Maanmittausinsinöörin Liitto ry vietti 2.11.2000 110-vuotisjuhliaan noin 110 osallistujan voimin Hotelli Lordin juhlasalissa. Useimmat muistavat rakennuksen paremmin Vanhana Polina, joka oli aikana ennen Dipolia TKY:n ylioppilaskuntatalo. Samassa juhlasalissa sai moni juhlijoista tupsulakkinsa ensimmäisenä polysteekkisenä Wappu-aamunaan.

Juhlakokouksessaan Liitto kutsui kunniajäsenikseen tekn.lis. **Pekka Raitasen** ja maanmittausneuvos **Tauno Talvion**. Tilaisuudessa jaettiin 8 liiton pronsista

plakettia maanmittausalalla tai liiton toiminnassa ansioituneille henkilöille. Plaketin saivat: professori **Henrik Haggrén**, DI **Runo Harmo**, DI **Pirkko Jakonen**, puheenjohtaja **Juhani Nurkka**, pääsihteeri **Kjeld Lohmann Schøler** Tanskasta, toimitussihteeri **Raija Valonen**, professori **Kauko Viitanen** sekä professori **Kirsi Virrantaus**.

Juhlapuheen piti Helsingin kaupunginvaltuuston puheenjohtaja **Suvi Rihtniemi**.

Juhla oli kotoisan välitön ja muistoja mieleen tuova – kuten kuuluukin. Järjestelytoimikunta ansaitsee parhaat kiitokset.

SUVI RIHTNIEMI MAANMITTAUSINSINÖÖRIEN LIITON 110-VUOTISJUHLASSA:

"Liitto on seurannut aikaansa ja vastannut hyvin haasteisiin"

Juhlapuhe Maanmittausinsinöörien Liiton 110-vuotisjuhlassa

Minulla on ilo ja kunnia hetinäin puheeni alkajaisiksi onnitella yhteistä liittomme, Suomen Maanmittausinsinöörien Liitto ry:tä, merkittävästä 110-vuotisesta toiminnasta.

Liittomme perustava kokous pidettiin 4. päivänä elokuuta 1890 Hämeenlinnassa 14 maanmittarin ollessa läsnä. Perustamisen syitä ja ajan tunnelmia kuvailee Suomen Maanmittari-Yhdistyksen Aikakauskirjan päätoimittaja **Pekka Kokkonen** yhdistyksemme 50-vuotisjuhlajulkaisussa vuonna 1941 seuraavasti:

"1800-luvun viimeisellä neljänneksellä vallinnut yhteiskunnallinen ja taloudellinen nousukausi, joka saattoi virkeän edistystoiminnan vauhtiin melkeinpä kaikilla aloilla, ei jättänyt koskemattomaksi maanmittauslaitostakaan. Varsinkin sen virkamiehistö, joka oli nähnyt tällä kaudella monenlaisten pyrintöjen syntyvän, monia yhdistyksiä perustettavan määrättyjä aatteita ajamaan, ei voinut pysyä yleisestä virtauksesta erossa, vaan vähitellen alkoi virkamiesten keskuudessa yhdistävän elimen puute ilmetä."

Nyt on sitten yhteinen liittomme täyttänyt 110 vuotta tuota yhdistävän elimen tehtävää. Vuosien varrella ovat liittomme tavoitteet lisääntyneet ja toi-

minta-alue on laajentunut.

Nykyinen toiminnan tarkoitus on:

- edistää maanmittausalaa ja tarjota jäsenille mahdollisuus osallistua alaan liittyvään kehitystyöhön
- edistää ammatillisesti ja eettisesti korkeatasoista maanmittausalan osaamista
- jakaa maanmittausalan tuntemusta ja nostaa alan arvostusta
- toimia jäsenistönsä yhdyssiteenä ja
- valvoa jäsenistönsä oikeuksia.

Nämä kaikki osoittavat, että liittomme on seurannut hyvin aikaansa ja vastannut tämän päivän haasteisiin. Tästä hyvänä osoituksena on liittomme jäsenmäärä. Ammattikuntamme työikäisistä noin 70 % on liittomme jäseniä.

Tämä on mielestäni aatteellisen yhdistyksen, joka ei ole työmarkkinajärjestö, osalta erittäin korkea luku. Se kuvaa meidän jäsenemme halua edelleen toimia yhdessä ja tavata toisiaan. Samaa

kuvaa myös eläkeläisjäsenien ja nuorten jäsenien suhteellisesti suuri määrä. Eli liittomme toteuttaa edelleen tärkeää yhdistävän elimen tehtävää.

Työikäinen maanmittarikunta on noin 1 000 hengen vahvuinen. Liittomme jäseniä on noin 700. Työnantajittain nämä jakaantuvat seuraavasti:

- Maanmittauslaitos	32 %
- kaupungit ja kunnat	22 %
- yksityiset yritykset	24 %
- muut (opetus- ja tutkimus, muu valtionhall. yms)	22 %

Viime vuosien suurin muutos on ollut yksityisissä yrityksissä toimivien määrän huomattava nousu ja toisaalta julkisen hallinnon tehtävissä olevien määrän lasku sekä myöskin naisten tulo yhä enemmän alalle. Nykyisin opiskelijoista on noin kolmannes tyttöjä.

Perinteisten maanmittaustehtävien rinnalle on myös tullut joukko uusia tehtäviä, jotka ovat sopineet hyvin ammattikunnallemme. Näitä tehtäviä on tullut mm. kiinteistöväilyksessä ja arvioinnissa entistä laajemmin sekä uuden tietotekniikan myötä.

Näihin muuttuvan maailmaan haasteisiin tulee myös vastaamaan maanmittausinsinöörien koulutusohjelma Helsingin Teknillisessä korkeakoulussa. Vuoden 2001 syksystä alkaen maanmittausosastolla, joka taas on ollut olemassa omana osastonaan jonkun vuoden, on

Mikko Uimonen ja Kjeld Lohmann Schøler keskustelemaan pohjoismaisesta yhteistyöstä.

MIL:n pronssisen plaketin saivat Raija Valonen, Kauko Viitanen, Juhani Nurkka, Henrik Haggrén, Runo Harmo ja Kjeld Lohmann Schøler.

kaksi koulutusohjelmaa, toinen on kiinteistöalustus, johon otetaan 55 opiskelijaa ja toinen geomatiikka, johon otetaan 40 opiskelijaa.

Opiskelijämäärä osastolla kasvaa huomattavasti, sillä viime vuosina vuosikursit ovat vaihdelleen 40–50 välillä. Tänä vuonna aloitti jo 67 uutta maanmittarin-alkua. Opiskelijämäärän saaminen täyteen uusille koulutusohjelmille on suuri haaste sekä korkeakoululle että meille jo ammatissa toimiville. Yhteinen liittomme, Suomen maanmittausinsinöörien liitto, on oiva välittämään ja jakamaan tietoa edelleen. Onhan yksi tarkoituksemme, kuten alussa jo totesin, jakaa maanmittausalan tuntemusta ja nostaa alan arvostusta.

Kun katsoin TKK:n kotisivuilta abiturienteille annettua kuvausta maanmittauksen koulutusohjelmasta ja maanmittarin rajattomista mahdollisuuksista, niin uskon, että hyviä opiskelijoita löytyy vaikka teknisille aloille ei viime vuosina tungosta juuri ole ollut tietotekniikkaa lukuun ottamatta.

Tuossa abi-infossa todetaan, että maanmittarit ovat nykypäivän yleisneroja, jotka sijoittuvat hyvin erilaisiin tehtäviin työelämässä. Maanmittari voi olla kaikkea perinteisen toimitusinsinöörin ja tietotekniikkayrityksen toimitusjohtajan väliltä.

Ja vapaasti lainaten:

Maanmittari voi olla kaavoittaja siinä missä arkkitehtikin, ja sanoisin, että erityisen hyvin maakuntakaavoittaja, projekti- tai kehityspäällikkö firmassa kuin firmassa, asiantuntija arkeologisilla kaivauksilla tai metsäntutkimuslaitoksella, uuden satelliittipai-

Eläköön Maanmittausinsinöörien Liitto! ehdottajana Anne Ryyänen – Maanmittarikillan edustava edustaja.

Markku Markkula, Pauli Karvinen, Pekka Hallikainen ja Veikko Korhonen: oikeuslaitos, maanmittauslaitos, maakuntasuunnittelu ja yksityissektori kohtaavat.

Pääjohtaja Jarmo Ratia luovutti Maanmittauslaitoksen standardin MIL:lle – vastaanottajana liiton puheenjohtaja Mikko Uimonen.

kannusmääritysjärjestelmän keksijä, karttojen graafinen suunnittelija, kiinteistö-päällikkö, opettaja tai tutkija, kaupunginjohtaja tai vaikkapa kansanedustaja.

Itse olen kokenut maanmittarin koulutuksen jokapäiväisen työn lisäksi erittäin hyödylliseksi ja monia valmiuksia antavaksi kunnallisissa luottamustehtävissä. Peruskoulutuksessammehan tähdennetään ristiriitojen yhteensovittamista. Sellaista on myös kunnallispolitiikka usein. Samoin valtuustossa korostuvat kaava-asiat, sillä kaikki merkittävät kaava-asiat tulevat valtuuston päätettäväksi.

Uuden tietotekniikan soveltaminen meidän alallemme tuntuu onnistuneen hyvin. Digitaaliset kartat, paikkatietojen yhteensovittaminen ja maanmittauslaitoksen uusi JAKO-tietojärjestelmä toimitustuotannossa ja rekisterien ylläpidossa, muutamia vain mainitseni.

Usein nopeaa kehitystä niin maanmittauksessa kuin muutinkin yhteiskunnassa miettiessäni ajattelen, mitä isoisäni isoisä, toisen luokan komissiomaanmittari Högman Haukiputaalta mahtaisi miettiä tämän päivän menosta. Tämä mainittu esi-isäni, tavattuaan maanmittausmatkoillaan luku- ja kirjoitustaidottomia, mutta oppimishaluisia nuoria, oli perustamassa kansakoulua kahteen kuntaan eikä siitä ole kuin 140 vuotta aikaa.

Hyvä juhlaväki!

Yli kerran onnea 110-vuotiaalle Suomen Maanmittausinsinöörien Liitolle ja oikein mukavaa ja hauskaa yhdessäoloa teille kaikille!

Trubaduuri Sten Öhman esittää ruotsinkielisiä maanmittarilauluja. Taustalla mm. Tauno Talvio, Suvi Rihtniemi. Mikko Uimonen ja Kjeld Lohmann Schøler.